

prima instanță: I. Țonov
instanța de apel: L. Popova, A. Panov, M. Moraru

dosarul 2ra-338/15

Î N C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Apărării,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul
Apărării către Pozneacov Adrian privind încasarea despăgubirii de asigurare în
ordine de regres,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, prin
care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Apărării și menținută
hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 29 iulie 2014,

c o n s t a t ă:

La 13 decembrie 2013, Ministerul Apărării a depus cerere de chemare în
judecată către Pozneacov Adrian privind încasarea despăgubirii de asigurare în
ordine de regres.

Reclamantul în motivarea acțiunii a indicat că Pozneacov Adrian a fost
încorporat în serviciul militar în termen, în cadrul Brigăzii 3 Infanterie
Motorizată „Dacia”, dislocată în or. Cahul.

Ulterior, la 21 septembrie 2011, Pozneacov Adrian se afla în serviciul de
gardă în calitate de santinelă la postul nr. 2, la paza depozitului pentru păstrarea
munițiilor și armamentului al brigăzii. Astfel, aflîndu-se la postul indicat,
Pozneacov Adrian cu arma pistolul-mitralieră de model AKM seria AEF nr.
4877 și două încărcătoare a câte 30 de cartușe fiecare, calibrul 7, 62 mm, în
timpul discuției de gen personal cu caporalul de schimb, soldatul Harin Vadim,
încălcînd regulile de mînuire a armei și manipulare a munițiilor, a cuplat fără
necesitate unul din încărcătoarele repartizate în care se aflau 30 de cartușe de
luptă, a îndreptat pistolul-mitralieră în direcția caporalului de schimb, soldatul

Harin Vadim, care se afla la o distanță aproximativă de 2 metri, a scos siguranța, și din neatenție proprie, a apăsât pe trăgaci, moment în care s-a produs împușcătura, în urma căreia Harin Vadim a decedat în spitalul raional Cahul.

Reclamantul Ministerul Apărării mai indică că prin acțiunile sale Pozneacov Adrian a încălcat prevederile art. 26 lit. c) și i) a Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005; pct. 15, pct. 23 și pct. 27 din Regulamentul serviciului interior al Forțelor Armate, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2323-IV din 03 septembrie 2009; art. 3 a Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52 din 02 martie 2007, conform cărora militarii se obligă să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să execute necondiționat, întocmai și la timp ordinele comandanților (șefilor), fiind responsabili de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sînt încredințate și să respecte regulile securității personale la manipularea și întreținerea mijloacelor tehnice și a armamentului, precum și la realizarea altor activități în timpul îndeplinirii serviciului militar.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 decembrie 2011, Pozneacov Adrian a fost recunoscut vinovat în savîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 373 alin. (2) lit. b) Cod Penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Reclamantul invocă că familiei lui Harin Vadim, decedat în timpul îndeplinirii obligațiilor serviciului militar, conform Regulamentului cu privire la modul de efectuare a asigurării obligatorii de stat a militarilor și cetățenilor care trec pregătirea militară, i s-a achitat suma de asigurare în mărime de 348 288 lei din fondul Ministerul Apărării.

Reclamantul consideră că Pozneacov Adrian în calitate de persoană responsabilă n-a întreprins măsurile necesare pentru a exclude cazurile de traumatism, precum și a încălcat grosolan prevederile legale, cauzînd decesul lui Harin Vadim, astfel acțiunile/inacțiunile acestuia întrunesc toate condițiile pentru atragerea răspunderii civile delictuale.

Respectiv, invocă reclamantul că în conformitate cu art. 1415 alin. (1) Cod Civil, Ministerul Apărării reparînd prejudiciul cauzat de Pozneacov Adrian, a dobîndit dreptul la acțiune în regres împotriva ultimului.

Reclamantul Ministerul Apărării solicită încasarea de la Pozneacov Adrian a sumei de 348288 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 29 iulie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Apărării către Pozneacov Adriana, fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Apărării și menținută hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 29 iulie 2014.

La 15 decembrie 2014, Ministerul Apărării a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014 și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Apărării,

În motivarea cererii de recurs, recurentul Ministerul Apărării a indicat că consideră decizia instanței de apel neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

La 18 februarie 2015, Pozneacov Adrian a depus referință la recursul declarat de către Ministerul Apărării, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Apărării, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Ministerul Apărării, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Apărării ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Ministerul Apărării.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Maria Ghervas